

ПРОЛЪТЪ

Отново пролетта, малки читатели, Възг гласците кълме обилни потоци светлинци надъ шумна градове и села.

Пролетта Шурино е наизгладя. Защото вечно се пробужда за новъ животъ, за нови дъла. Гърдите се издуватъ — пролетта укрива новъ сила въ насъ.

Ползватъте наоколо. Всичко, всичко е готово и добро. Наизгладя дуболатъ пролетта е оставила свои отпечатъци — на самия възъ — на прители ви. Визите очите му — кълма за какво радостно въ тоя?

Всичко ни живяемъ едною животъ. И всички преминаваме презъ бродни години наполяница: пролетъ, лято, есенъ, зима.

Вие сте сета въ вашата пролетта, И би било полезно да я изживяете почно тѣ, както трябва.

Живота вие не познавате, може би поночно, колкото и едно срамежливо кочиче, подадо книжна гласица презъ ранна пролетта, когато свиятъ ледо е разскелялъ нукъ тамъ ледената си рило, не знае това, което го чака.

Но това не трябва да ви плаши. Напротивъ: нека то ви подтикне къмъ повече работа, за да добвете и повече радостъ.

Вашата пролетта — свиднать ви детски дни и възрамата, природната пролетта, ви предлагатъ много забавления, много приключения, които лесно била ви отела отъ пръвки кляти.

Единъ земеделецъ отъ ранна пролетта е на работа. Защото той трябва по възможния най-добъръ начинъ да и използва. Семето, което ще държи, въ рождата земя, трябва да кама въ добра почва за да кълма и даде това, което е най-ценното — лѣба.

Избягайте животото забавления дотолкова, доколкото тѣ пречатъ на вашитъ занимания. Не сторите за това — семето на добротата и човъчността не ще кълма, не ще се осени погаво лѣцето ви съ младостъ презъ вашето лято и есенъ.

Не сторете за човъчностъ, вие ще бъдете това, което е най-малко нужно на народа и човъчността.

Не е беда това, че този или онак отъ малкитъ прители е гледалъ или игралъ на футболъ, а тѣ малко дете си работило съ моливъ и книги въ ръка. Напротивъ: труда ще ти спеси.

Ти четеш за Азия. Научи много какво Индия, Китай итстакта Гола. . . И ти разбира и малки живяемъ много деца. . . Деца, като тѣбъ. И ти не пожелае да видишь тѣхнитъ противники лѣца? . . . Да разбереши тѣхната болка и да ги успокоява, защото тѣ сѣ твои малки брати, тѣ живятъ за живота, както и ти. . .

И ти буда гордъ, че си научилъ какво за своитъ братичета, а не си гледалъ ничъ. Съ трудъ ще успяешъ!

Пролетта, лѣтото е пролетта. Живота кѣли, а слънцето не жели топлина и гала душитъ. И всички кетовъ лѣвъ погалили руженитъ ви бузи ви шепне:

— Малки прители, оползотворете своята пролетта.

Ал. Григоровъ